

Парижъ да те посрещне съ димъ и трѣсъци,
като огроменъ звѣръ да вие гарата,
и хиляди стада отъ потни влакове
небето да запушватъ съ димъ и пара.

Да влѣзешъ съсъ тълпата въвъ метрото...
Метро ли? а паритѣ? „аю такси!“
Като въ рѣка широка да се носишъ
срѣдъ автомобили и минувачи.

Ще спрешъ на дълъгъ, веселъ булевардъ
предъ нѣкой отъ голѣмитѣ хотели.
Ще хвърлишъ на момчето „пуръ буаръ“
и въ хола съ вдигната глава ще влѣзешъ.

А после... Тиха привечеръ край Сена.
Въвъ синьо Нотрѣ Дамъ ще се топи.
Въ рѣката ще се люшкатъ мудно шлепове.
Сандъчетата ще затварятъ букиниститѣ...

А после... Ще шумятъ въ нощта бульваритѣ.
Ще свѣтятъ въ пламъци голѣмитѣ „кафе“-та.
Ще плискатъ весели тълпи по тротуаритѣ.
Неонътъ ще блѣсти върху небето.

А после... Луна Паркъ, Ша Нуаръ и Табаренъ.
Ще се катерятъ буквитѣ по бара,
ще слизатъ, ще гаснѣятъ уморени,
а вътре джазоветѣ ще се давятъ.

И Монпарнасъ, Монмартръ и Сакре Кьоръ,
Буа дьо Булонъ, Шанъ Марсъ и Перъ Лашезъ,
докато нѣкой день къмъ Гаръ дьо Норъ
съсъ пламнала глава се понесешъ.